

רב יעקב לנדא

תקסט

יא. לא להשתמש בפקקי גומי, דלפ"ד ובנו נבג"מ הוא דבר המקובל טומאה.
יב. בשביל זה עשיתי "קלעצל אויסגעטאקט" ובתווך אמצעה — ברוזא של עץ,
וה"קלעצל" הכנסו לבניין הבטון, וברוזא של עץ באסיטה של עץ מחזק היטב.
יג. הגג דרך עליו עוברים מי הגשימים לא יהיו בו מקומות המעלבים המים וכש"כ שלא
יהיו סילונות פח סתוםים. רצוי שהסילון מהגג למטה יהיו ישר בלי ארכובות. ואח"כ
יעברו המים דרך צנור בתוך הקrukע עשוי ממלט שייה' ראוי לבלווע.
יד. את מדת האמה למקואה hei' חושב כ"ק אדמו"ר נבג"מ זי"ע למדת ארבעה עשר
ויעירשאקו (במד' הרוסית) שהם עולים במדת המטר לסכום של 62.3 סנטימטר. שעור
מקואה לפי זה הוא: 725.413.101 מכל מקום, והינו 726 ליטר מים בקירות.
טו. הברוזא ממחzn המים כMOVED עושם קצת לעלה מקרוקעינו, למען ישקע למטה כל
העפר שבא עם הגשימים מהגג, ועל יד קrukעינו ממש עושים יציאה לחוץ לביבוב
(אנאלייזאיציע) למען לאפשר נקיון.